

מאור עינים

חידושי תורה על הפרשה

גליון מס' 8

וישלח תשפ"ב

להתלונן חלילה על כך שהיה צריך לחלק את המחנה לשניים, אך יעקב ראה בזה ברכה שיש להודות לה' על כך שיש לו שני מחנות. וזה מלמד אותנו עד כמה צריך להודות לה' על כל דבר ודבר. (שמעתי).

(לג, טז) וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה.

ברש"י, עשו לבדו וד' מאות איש שהלכו עמו נשמטו מאצלו אחד אחד. והיכן פרע להם הקב"ה, בימי דוד שנאמר (ש"א ל), 'פִּי אִם אֶרְבַּע מְאוֹת אִישׁ נֶעַר אֲשֶׁר רָכְבוּ עַל הַגְּמָלִים' (מ"ר עח, טו).

במדרש שם מובא שנשמטו והלכו כי נתייראו מיעקב. א"כ נמצא שמה שנשמטו ממנו לא היה מצדקות, אלא מפחד, ובכל אופן קבלו על כך תשלום שהקב"ה פרע להם בימי דוד. וזה חידוש גדול שהקב"ה משלם שכר על מעשה טוב, אף שנעשה ללא כוונה טובה.

(לב, ו) ויהי-לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה, ואשלחה להגיד לאדוני למצוא-תן בעיניך.

ברש"י, שור וחמור, דרך ארץ לומר על שוורים הרבה שור. אדם אומר לחברו בלילה קרא התרנגול, ואינו אומר קראו התרנגולים.

בנוהג רע שבעולם שאדם רוצה לרצות מישהו וכדו', מנסה לדבר עמו בשפה שרגיל לדבר בו, גם שאין דרך ארץ לדבר כך. אצל יעקב לא היה דבר כזה, כאשר היה צריך לרצות את עשו, הכול היה אם אותו קול יעקב, בדרך ארץ, וע"ז נאמר (ישעיה ג, ז), 'עַל פֶּן שְׁמֹתַי פָּנִי כַחֲלָמִישׁ נֶאֱדַע פִּי לֹא אֲבוֹשׁ!'

(לב, יא) קטנתי מכל החסדים ומכל-האמת אשר עשיתי את-עבדך, כי במקלי עברתי את-הירדן הוזה ועתה הייתי לשני מחנות.

בהתחלה היה לו מחנה אחת, ובגלל שפחד מעשו הרשע חילק את המחנה לשניים, לכאורה א"כ היה לו מקום